

Wstęp

Stało się już tradycją, że Instytut Pracy Socjalnej Wydziału Społeczno-Technicznego Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Koninie organizuje coroczne konferencje naukowe, wpisujące się tematycznie w obszar polityki społecznej, pracy socjalnej i gerontologii.

Rok 2012 obchodzono jako Europejski Rok Aktywności Osób Starszych i Solidarności Międzypokoleniowej. Uświetniono go przez zorganizowanie konferencji naukowej „Senior jako wyzwanie dla pracy socjalnej. Ku dobrej starości”, która odbyła się 11 grudnia 2012 roku w PWSZ w Koninie. Do udziału zaproszone zostały autorytety – uznani naukowcy i praktycy. Zaprezentowane wystąpienia stworzyły ciekawą, konsekwentną treściowo całość. Wprowadzeniem były referaty, prezentujące politykę społeczną w regionie wielkopolskim wobec osób starszych oraz charakteryzujące pomoc społeczną, ze szczególnym uwzględnieniem specyfiki lokalnej. Kolejne prezentacje omawiały sytuację osób starszych w Polsce oraz uwarunkowania psycho-emocjonalne aktywnej starości. Kolejne wystąpienia zajmowały się wpływem autoedukacji permanentnej, partycypacji kulturalnej i muzyki na pomyślne aktywne starzenie i dobrą jakość życia w okresie starości.

Skromna publikacja zwarta, którą proponujemy czytelnikom, ma charakter nie tylko naukowy z szeroko rozumianego obszaru gerontologii, ale również prezentuje praktyczny aspekt aktywizacji seniora poprzez całonocne uczenie się i uczestnictwo w kulturze. Nowoczesne podejście do okresu starości człowieka ma na celu wykreowanie nowego wizerunku osoby starszej – twórczej, zmotywowanej do codziennej aktywności – co jest warunkiem współpracy międzygeneracyjnej. Nowy „portret” seniora zaprzecza stygmatyzującemu stereotypowi starości, która to „nie udała się Panu Bogu” – niesprawnej, smutnej, biernej, roszczeniowej. Całonocne uprawianie *ars senescendi* – sztuki starzenia, prowadzi do wypracowania wizerunku seniora jako mistrza – autorytetu – pięknego umysłu – pięknego człowieka, który wzrasta wewnątrz do ostatniego oddechu (*life span*).

Dziękując wszystkim współautorom za trud, życzymy czytelnikom miłej i owocnej lektury, licząc na poszerzenie grona osób propagujących ideę nowoczesnej gerontologii.

Jolanta Twardowska-Rajewska